

met saadanne Udtalelser som f. Eks. denne fra en Landmand: Der skal ikke komme en Skovl i min Rug, saa længe denne Maksimalpris bestaar. Jeg har modtaget en Skrivelse, hvoraf det fremgaar, at i en Strid, som der allerede har været om saadanne Spørgsmaal, er det ved Undersøgelsen opklaret, at Sælgeren erklærer, at helere end at sælge Rugen for 18 Kr. — hans Rug vejede nemlig kun 112 Pund hollandsk, og Maksimalprisen er for denne 18 Kr. — vilde han lade den ligge og mugne for senere at sælge den til Kreaturfoder.

Der er i den sidste Tid fremkommet mange af den Slags Udtalelser, og jeg synes, at de Herrer, som den ærede Ordfører her er Talsmand for, nu er kommet saa langt, at de skulde begynde at blive betænkelige ved deres egen ophidsende Klasseagitation....

Formanden: Det ærede Medlem fremsætter stadig Udtalelser, som er lige paa Grænsen af det tilladelige. Jeg vil anmode det ærede Medlem om ikke at fremsætte Ytringer, som kan være saarende for andre Medlemmer.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg skal bestræbe mig for at blive paa den rigtige Side af det tilladelige. Det har ikke været mig bevidst, at jeg har overskredet Grænsen, og den højtærede Formand udtalte ogsaa, at jeg befandt mig tæt ved Grænsen.

Efter Oprinet her i Tinget hin Dag, da det ærede Medlem fra Frederiksberg tog Ordet, var det vistnok klart for de fleste, at man maatte opgive alt Haab om at naa til fredelig Løsning af Brødkornsspørgsmaalet. Med den Holdning, som blev indtaget af den ærede Ordfører og hans Venner vilde det — det kunde man sige sig selv — være umuligt at naa til en mindelig Ordning af dette Spørgsmaal, og Prisreguleringskommissionen begynder da ogsaa for Alvor at tage fat paa Spørgsmaalet om Maksimalpriser. Der forelaa snart en Indstilling, hvori det viste sig, at der i Kommissionen var et meget stærkt Flertal for Maksimalpriser. Vi fik saa Vurderingskommissionen, som fastsatte Maksimalprisen for Rug til 18½ Kr., hvor dog den ærede Ordfører holdt paa en Pris, der var 2½ Kr. højere, nemlig 21 Kr. Den sidste Dag i det gamle Aar stadfæstede den højtærede Indenrigsminister en Maksimalpris for Rug paa 19 Kr. 50 Øre. Og nu er det, den ærede Ordfører jamrer sig

saa stærkt over denne Maksimalpris. Det gør han navnlig ud fra tre Betragtninger. Først anker han over, at denne Maksimalpris er stridende mod Grundlovens § 82, dernæst over, at Maksimalprisen er forfjålet, og han hævder, at vi skulde have beholdt den frie Handel i Forbindelse med Statsindkøb, og for det tredje anstrengte han sig for at bevise, at denne Foranstaltning særlig gaar ud over de magre Egne i Danmark. Jeg skal ikke indlade mig paa en juridisk Betragtning af Grundlovens § 82, men jeg siger som Lægmand, at hvis den Forklaring, den ærede Ordfører giver af Grundlovens § 82, er rigtig, er det en frygtelig Paragraf, vi dér har staaende i Grundloven, og jeg kan ikke tro, at der er noget Menneske med juridisk Ansvar, der vil forsvare den. Den ærede Ordfører har i Dag fundet en Højesteretssagfører, der synes tilbøjelig til at forsvare en saadan Bestemmelse, men Højesteret vil neppe give den ærede Ordfører Medhold i den Opfattelse, thi det er dog den mest urimelige, uretfærdige og forrykte Opfattelse af Grundlovens § 82, som man i det hele kan tænke sig.

For den ærede Ordfører eksisterer der øjensynlig ingen Verdenskrig eller Hungersnød, der er ikke Tale om, at Spekulanter kan have skruet Priserne ganske gruelt op. Det er noget, der er fuldstændig ivedkommende for den ærede Ordfører, naar han skal til at forstaa, hvad der er Rugens sande Værd. Jeg vil tage et Eksempel, som belyser den ærede Ordførers Opfattelse. Lad os antage, at der herude paa Gaden staar en sulten Mand med 80 Øre i Lommen. Han har travet Byen rundt fra den ene Bagerbutik til den anden for at købe et Brød for sine 80 Øre, men alle Vegne siger man til ham: Nej, vi er ude af Stand til at levere Brødet til 80 Øre, vi har tidligere købt vor Rug i Rusland, Tyskland, Rumænien, men der er nu lukket af for os. Den Rug, vi nu bager Brød af, henter vi fra Nebraska, Kalifornien eller det indre af Sydamerika, den skal slæbes op ad Floder og Bjerge, over uhyre Prærier. Den skal sejles over Verdenshave. Der skal betales Krigsrisiko for den, der skal betales Kurstab ved Betalingen, og endelig skal en hel Række Spekulanter tjene sig en Formue, større eller mindre, paa dens Vej hertil. Det Rugbrød, jeg bager, er jeg derfor ude af Stand til at sælge Dem under 1 Kr. Men jeg skal sige Dem noget, min gode Mand: Gaa ned i Rigsdagen til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Niel-